

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 października 2023 r.

Pozycja 281

POSTANOWIENIE

z dnia 19 lipca 2023 r.

Sygn. akt Ts 204/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.S. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1657, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 13 września 2022 r. (data nadania) W.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Skarga konstytucyjna została wniesiona do Trybunału w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 marca 2022 r. (sygn. akt [...]), który zakończył sądowo-administracyjną kontrolę orzeczenia nakładającego na skarżącego grzywnę z powodu uchylania się od poddania jego małoletniego dziecka obowiązkowym szczepieniom ochronnym.

Skarżący kwestionując zgodność z Konstytucją zaskarżonych przepisów wskazał, że wyłączają one możliwość podjęcia decyzji o odmowie przez osoby obowiązane do poddania się obowiązkowym szczepieniom albo ich opiekunów prawnych lub faktycznych. Podniósł, że ograniczenie wyżej wymienionych praw nie spełnia wymogu proporcjonalności, gdyż obowiązkowe szczepienia ochronne są zabiegiem medycznym obciążonym znacznym ryzykiem. Jednocześnie wskazał na brak specjalnego funduszu, wypłacającego odszkodowania dla osób dotkniętych niepożądanymi odczynami poszczepiennymi. Skarżący stwierdził też, że wystę-

pujące w niniejszej sprawie ograniczenie praw konstytucyjnych nie jest konieczne. W tym zakresie powołał się na przykłady innych państw, które zniosły obowiązek szczepień. Zdaniem skarżącego przedmiotowe ograniczenie nie nastąpiło na podstawie ustawy, gdyż ilość dawek poszczególnych szczepionek, jak również lata i miesiące, w których należy podać szczepionkę, wynikają z Programu Szczepień Ochronnych, będącego corocznym komunikatem Głównego Inspektora Sanitarnego. Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił w związku z tym naruszenie prawa do prywatności i prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jego zdaniem wskazane w *petitum* skargi przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 10 listopada 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 23 listopada 2022 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (oprócz wyroków NSA z 9 marca 2022 r., sygn. akt [...] oraz WSA w W. z 22 listopada 2018 r., sygn. akt [...] i postanowienia Ministra Zdrowia z 22 grudnia 2017 r., znak: [...]), a także trzech odpisów skargi konstytucyjnej.

W piśmie z 30 listopada 2022 r. (data nadania) pełnomocnik skarżącego ustosunkował się do zarządzenia, doręczając 3 odpisy skargi konstytucyjnej i odpis postanowienia Wojewody z dnia 1 sierpnia 2017 r. (znak [...]).

Następnie zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 19 kwietnia 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 9 maja 2023 r.) skarżący został wezwany do doręczenia odpisu lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) tytułu wykonawczego wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w W. z 15 marca 2017 r. ([...]), b) postanowienia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w W. z 14 czerwca 2017 r. ([...]) w przedmiocie zgłoszonych zarzutów, c) postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w W. z 28 lipca 2017 r. ([...]).

W terminie określonym w zarządzeniu skarżący nie nadesłał do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazany w nim brak.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 19 kwietnia 2023 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonego w toku wstępnej kontroli braku formalnego skargi. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia braku w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 19 kwietnia 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 9 maja 2023 r. Obowiązkiem skarżącego było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie.

Mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu, braki formalne skargi nie zostały przez skarżącego usunięte.

Okoliczność ta stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.